
NIESWOWOLNY (2) ai

e oraz oba o jasne.

sg m A nieswowoln(e)go (1). ◇ pl A m pers nieswowolné (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie wykraczający przeciw przyjętym obyczajom (2) : ięftli theż vzyryłz [...] młodzięcza nie fwowolnego, ftaicza nie łakome⁸⁰ [...] Dziękuy z tego panu Bogu wiedząc iż to ięft ięgo dar ofobliwy GlabGad P8.

W połączeniu szeregowym (1): młóździeńce iákié godné á vczoné niech biorą/ tego przełtrzęgáiąc/ áby Rektorowie fzkolni ná fzkolách w fzkolách mieli godné á obyczáyné y niewowolné żaki [idoneos, bene morigeratos et minimecen licentiosos discipulos JanStat 224]/ których máią dobrze rządzić/ y w groźie dobrej mieć. SarnStat 199.

Cf SWOWOLNY

JB